

5. ЕКОНОМІКА СУЧАСНОГО РЕГІОНАЛЬНОГО ТА МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ

УДК 339.92:338.48(477)(043.2)

Бізіля Є.О., Медвідь Л.І.
Мукачівський державний університет
м. Мукачево
aktaviel@gmail.com
me_lar@ukr.net

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО УКРАЇНИ У СФЕРІ ТУРИЗМУ

Сьогодні сфера туризму є однією з найбільш перспективних, динамічних і прибуткових галузей світового господарства. Сфера туризму в Україні акумулює наявний природно-рекреаційний потенціал, належне використання якого може призвести до отримання значних доходів. Тому велике значення відіграє активна політика держави щодо підтримки та розбудови туристичної сфери, розвитку туристичної індустрії, міжнародного співробітництва держави в сфері туризму та створення умов для підвищення привабливості регіонів для іноземних і внутрішніх туристів, а також підвищення якості туристичних послуг і забезпечення їх комплексності.

Динамічність розвитку туристичних послуг, урізноманітнення суспільних функцій і зростання ролі туризму як галузі господарства в умовах глобалізації потребують розробки питань узгодження туристської діяльності з природними, соціокультурними, еколого-економічними, інформаційно-технологічними можливостями як окремих країн і регіонів, так і світового господарства в цілому.

Україна відкрита для міжнародного туристичного співробітництва, яке відображає загальноєвропейські інтеграційні політичні та соціально-економічні процеси, враховує основні загальнонаціональні пріоритети [1]. Виходячи з національних інтересів, міжнародна туристична політика України є багатовекторною; вона реалізується на засадах економічної доцільності та

взаємовигідної співпраці з конкретною країною або регіоном, враховує особливості туристичного ринку.

Створення численних міжнародних туристичних організацій має на меті упорядкувати та регулювати туристичну діяльність різних країн. Це зумовлено інтенсивним зростанням обсягів та розширенням кордонів міжнародного туризму, який виходить на позиції провідної галузі світової економіки. Міжнародні організації в регулюванні туризму виступають однією з найбільш ефективних форм багатостороннього співробітництва України та інших держав, які є їх членами [2].

Міжнародні організації в регулюванні туризму представляють собою об'єднання державних та національних організацій неурядового типу, призначених для досягнення загально визначених цілей у сфері туризму.

Розрізняють міжурядові і неурядові міжнародні організації. До міжурядових міжнародних об'єднань відноситься ООН та ряд спеціалізованих її утворень. До забезпечення необхідних умов розвитку міжнародного туризму мають безпосереднє відношення такі спеціалізовані утворення ООН: Економічна і соціальна рада ООН, Міжнародна організація праці, Міжнародний валютний фонд, Всесвітня метеорологічна організація, Світова організація торгівлі тощо. Багато міжнародних організацій співробітничать з туристичними організаціями, що сприяє розвитку і гармонізації туризму [3] та мають безпосереднє відношення до забезпечення необхідних умов для розвитку міжнародного туризму, до яких відносяться [9]: Економічна та Соціальна Рада ООН (ЕКОСОС), Організація Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО), Міжнародна організація праці (МОП), Всесвітня організація охорони здоров'я (ВОЗ), Міжнародний банк реконструкції і розвитку (МБРР), Міжнародний валютний фонд (МВФ), Міжнародна організація цивільної авіації (ІКАО), Міжнародна морська організація (ІМО), Всесвітня метеорологічна організація (ВМО), Продовольча і сільськогосподарська організація Об'єднаних Націй (ФАО), Світова організація торгівлі (СОТ) та ін.

Багато міжнародних організацій тісно співробітничать з туристичними організаціями, роблячи внесок у гармонійний і стійкий розвиток туризму. Процес створення всесвітніх, континентальних і регіональних організацій, покликаний займатися регулюванням туризму та подорожей, почався в 20-і роки ХХ ст. За цей період склалася ціла система міжнародних туристичних організацій різного рівня і компетенції. Зараз їх нараховується понад 200. Більше чверті з них – активні і впливові в міжнародній індустрії туризму.

Отже, міжнародні організації – це лише окремі приклади успішного функціонування міжнародних туристських організацій, форми та принципи їх діяльності. Міжнародна співпраця в сфері туризму має яскраво виражену інтегративну тенденцію та спрямованість на подальше вдосконалення, що, поза сумнівом, позитивно позначиться на загальному розвитку цієї галузі як у глобальному масштабі, та і для кожної країни окремо.

Список використаних джерел

1. Жадько К.В. Понятійне визначення механізмів державного управління міжнародним туризмом / К.В. Жадько // Держава та регіони. Сер. «Державне управління». – 2008. – № 3. – С. 72-76.

2. Захарова С.Г. Шляхи удосконалення державного регулювання туристичної сфери / С.Г. Захарова // Держава та регіони. Сер. «Державне управління». – 2008. – № 3. – С. 81-87

3. Козловський Є.В. Державне регулювання в галузі туризму: становлення та розвиток в Україні: автореф. дис. на здобуття наук. ступ. канд. держ. упр.: спец. 25.00.02 «Механізми державного управління» / Є.В. Козловський. – К., 2008. – 18 с.



МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>